

UmeDuo vassar sinnena

● Det är tre år sedan sist UmeDuo flyttade in sina speldon i Konsthallen. Där av konsertnamnet Media Artes c/o Växjö konsthall. Den här gången hade systrarna Erika och Karolina Öhman från Umeå med sig ett rikt varierat internationellt program.

KONSERT

UmeDuo

Erika Öhman, slagverk

Karolina Öhman, cello

Växjö Konsthall, c/o Media Artes

Fredag 15 april

Bäst: Vasst, koncentrerat, humoristiskt

Nutida musik kan spänna över mycket; till och med om begreppet nutida konstmusik har positionerat sig tillräckligt tydligt för att kunna förstås utifrån sin form. En diskussion som kanske alltid pågår, men som på något sätt blir ganska ointressant när musikerna i UmeDuo framför kvällens program. En sak är säker: den här duon vet vad den gör, vet exakt vad den andre gör samtidigt som den egna individuella speltekniken får fullt utrymme inom de stycken som de presenterar.

† Först ut är en komposition av den brittiske tonsättaren Timothy Salter: Umuse. Med Vibrafon, slagverk, stråkar och Cello in-finner sig i rummet en spännande uppbyggnad som plockar, driver upp, slår an och sjunker tillbaka i anslag och rytmik. Du behöver inte tänka framåt,

Systrarna Erika och Karolina Öhman har ett rikt varierat program.

FOTO: JOHAN CHRISTENSEN

inte försöka luska ut nästa ansats, det är det som är det fascinerande med konstmusik. Nästa stycke är av fransk börd (André Chini) och verket Gina et Flo. Här kommer inspirationen från en japansk tecknad film om Porco Rosso, den röde grisen, om en pilot som flyger ett rött plan och om två unga

kvinnor. Piloten kan inte välja, han försvinner upp i luften och själva stycket skildrar en dröm om kvinnornas samtal! Här framstår de svarta klangskälarnas bitvis kvardröjande vibrationer som ett samtal med cellons ibland djärva och inbrytande, knäppande, snabba fraser. Livligt slår sedan gong-gongar

och koskällor in i ljudbilden för att efter en stund glida över i en mera sansad och nästan längtansfylld lågmäldhet. Trianglar och klockspel får plats i denna klangfyllda och vibrerande samtalston som då och då stegras till att tjata i mun på varandra! Av en helt annan karaktär är tyskan Ulrike Mayer-Spohns

stycke som följer. Långa, svepande drag med stråken över cellon som ibland låter som två. Dissonanser kontraherar med meditativa ljudbilder och följs av ett koncentrerat parti av blåsljud, vind som driver genom rummets goda akustik, här får även munnarna hjälpa till, jag vyssjas till ett slags ro. Ef-

ter paus blir det ett stycke för Cello. Fantastiskt spel som inleds med fingrarna och händerna och sedan läggs stråken på.

Tonen A spelar huvudrollen i stycket av Dieter Ammam, Piece for Cello. Så hänförande starkt. Tänk så mycket ljud det går att få ut ur en enda cello! Applåderna strömmar fram, det märks att den ca 25 personer koncentrerade publiken gillar och imponeras. Koncentrat, närvaro och humor är nyckelord för kvällens konsert. Dansken Pelle Gudmundsen-Holmegreen bidrar till att höja stämningen till lek och eftertanke med sin nyenkla musikform med stycket Plateaux pour deux. Klassiska biltutor ihop med delvis melankolisk stråkföring. Det hela avrundas brasilianskt med ett lekfullt stycke av Ricardo Eizrik. Det ska härma en gammal bandspelare som ibland hakar upp sig. Lite fritolkning med percussion sportar upp det hela, annars handlar det mesta den här kvällen om verkroghet utförd i virtoust samspel med en imponerande snabb kommunikation. Härligt, UmeDuo! Ni vassar sinnena.

TINA KRISTINA PERSSON